

Jan Offenberg: 'Lagere productie zorgde voor tiende procent meer eiwit'

Winst uit elke kilo melk

Melkveehouder Jan Offenberg schroefde de productie van zijn koeien doelbewust terug om een beter rendement uit zijn bedrijf te halen. Offenberg: 'Hoeveel de koeien produceren, is mij om het even; het gaat erom hoeveel je per kilogram verdient.'

tekst **Jorieke van Cappellen**

In een jaar tijd zakte het rollend jaargemiddelde per koe op het melkveebedrijf van Jan Offenberg van 9200 kg melk naar 8071 kg. Samen met zijn vrouw Titia, zijn vader Jan en twee parttime arbeidskrachten runt Jan Offenberg een bedrijf met 288 melkkoeien. Het bedrijf met 80 hectare grasland heeft een melkquotum van 2,25 miljoen kg melk. Met een productie van 28.000 kg melk per hectare is het bedrijf zeer intensief te noemen. Het laten zakken van de productie was geen bewuste keuze, vertelt Jan Offenberg. 'Het was eerder het gevolg van de keuzes die we maakten om het rendement uit ons bedrijf te verbeteren.'

Meer melk kost meer brok

De belangrijkste reden om de koeien niet maximaal te laten produceren, was bij Jan Offenberg de te hoge krachtvoergift die ermee gepaard ging. 'De kosten liepen te hard op in vergelijking met de opbrengsten. Wij zaten op een gegeven moment op een krachtvoergift van 29 kg per 100 kg meetmelk met een krachtvoerprijs van 5,85 euro in 2010.'

Offenberg besloot de krachtvoergift naar beneden bij te stellen en voert momenteel 22,9 kilo krachtvoer per 100 kg melk. Dat met minder krachtvoer de melkproductie ruim duizend kilo daalde, is Offenberg om het even. 'Als ik meer verdien bij een lagere productie, dan zij het zo.'

In 2011 toonden de krachtvoerkosten echter geen daling, maar stegen ze licht naar 6,60 euro per 100 kg meetmelk. De gestegen krachtvoerprijzen en de aankoop van 89 extra melkkoeien zijn hier volgens Offenberg debet aan: 'Was ik op hetzelfde niveau gebleven in de krachtvoergift, dan waren de krachtvoerkosten fors hoger uitgevallen.'

Naast krachtvoer probeert Offenberg de

kosten voor de ruwvoerproductie zo laag mogelijk te houden door alle grondbeveiliging in eigen beheer te doen. 'We verbouwen alleen gras omdat dit het goedkoopst is om zelf te produceren', zegt de melkveehouder.

De benodigde snijmais wordt aangekocht. 'Mais is een te duur gewas om zelf te telen. De totale bewerkingskosten plus kunstmest liggen op ongeveer 1100 euro per hectare. Bij grasland is dat hooguit 350 tot 400 euro per hectare. Bovendien haal je hier op de Groningse kleigrond een hogere opbrengst met gras. Voor snijmais ligt de opbrengst slechts op maximaal 50 ton product per hectare.'

Momenteel voert Offenberg een rantsoen van 50 procent kuilgras en 50 procent snijmais. 'Met het oog op verdere uitbreiding van de veestapel hebben we het afgelopen jaar 50 hectare grasland aangekocht.' De melkveehouder overweegt het aandeel mais in het rantsoen daarom terug te schroeven en meer gras te gaan voeren.

Een rantsoen van enkel gras is voor Offenberg echter geen optie. 'Ik wil niet bezuinigen op de gezondheid van de koeien. Mais past heel goed in het rantsoen omdat het koeien net dat beetje extra energie geeft.'

Productie opvijzelen na 2015

Naast de economische winst zag Offenberg meerdere voordelen in het lagere productieniveau van zijn koeien. 'De koeien hoeven niet op hun tenen te lopen en daardoor heb je minder werk met probleemkoeien', zegt Offenberg. Daarnaast verbeterden de gehalten in de melk. 'Het eiwitgehalte steeg met een tiende naar 3,56 procent.'

Wat als na 2015 niet het melkquotum, maar de fosfaatuitstoot de beperkende factor zal zijn in de bedrijfsvoering? Offenberg realiseert zich dat de fosfaatuitstoot van een hoogproductieve koe relatief gezien beter uit kan pakken. 'Wellicht zullen we tegen die tijd toch de productie opvijzelen. Het vee daarvoor hebben we al. We hoeven dan alleen het krachtvoerniveau weer verder omhoog te brengen. Maar we doen dit alleen als het economisch gezien interessant is.'